

KARTA KURSU (realizowanego w module specjalności)

Turystyka kulturowa

(nazwa specjalności)

Nazwa	Turystyka dziedzictwa technicznego i przemysłowego
Nazwa w języku ang.	Tourism of technical and industrial heritage

Koordinator		Zespół dydaktyczny
		mgr Karol Bożek
Punktacja ECTS*	2	

Opis kursu (cele kształcenia)

Po zakończeniu kursu student wie w jaki sposób można zaktywizować turystycznie obszary poprzemysłowe. Zna i potrafi wykorzystać w sposób aplikacyjny wiedzę w zakresie uwarunkowań rozwoju turystyki na obszarach poprzemysłowych.

Efekty uczenia się

	Efekt uczenia się dla kursu	Odniesienie do efektów kierunkowych (określonych w karcie programu studiów dla modułu specjalnościowego)
Wiedza	W01 Rozumie znaczenie lokalnych i regionalnych uwarunkowań gospodarczych dla rozwoju turystyki	W01, W02
	W02 Rozumie znaczenie inwestycji w dziedzictwo kulturowe dla rozwoju turystyki na obszarach poprzemysłowych	W01, W03
	W03 Zna podstawową terminologię z zakresu czynników lokalizacji podmiotów działających w branży turystycznej	W01, W02, W03

Umiejętności	Efekt uczenia się dla kursu	Odniesienie do efektów kierunkowych (określonych w karcie programu studiów dla modułu specjalnościowego)
	U01 Potrafi zastosować wiedzę i narzędzia z zakresu waloryzacji dziedzictwa kulturowego do planowania rozwoju turystyki w terenach przemysłowych, oraz potrafi zaprezentować wyniki swoich prac	U01, U02, U03

Kompetencje społeczne	Efekt uczenia się dla kursu	Odniesienie do efektów kierunkowych (określonych w karcie programu studiów dla modułu specjalnościowego)
	K01 Wykazuje kreatywność i aktywną postawę w zakresie sterowania rozwojem jednostek terytorialnych w zakresie aktywizacji działalności turystycznych na obszarach przemysłowych	K01, K02

Organizacja												
Forma zajęć	Wykład (W)	Ćwiczenia w grupach										
		A		K		L		S		P		E
Liczba godzin				15								

Opis metod prowadzenia zajęć

Zajęcia prowadzone są w formie konwersatorium, z dużym udziałem dyskusji oraz prezentowaniem wyników grupowych prac studentów. W ramach kursu przewidziane są zajęcia terenowe (3 godziny).

Formy sprawdzania efektów uczenia się:

	E – learning	Gry dydaktyczne	Ćwiczenia w szkole	Zajęcia terenowe	Praca laboratoryjna	Projekt indywidualny	Projekt grupowy	Udział w dyskusji	Referat	Praca pisemna (esej)	Egzamin ustny	Zaliczenie pisemne	Inne
W01				X			X	X					
W02				X			X	X					
W03				X			X	X					
U01				X			X	X					
K01				X			X	X					

Kryteria oceny	Student uzyskuje zaliczenie na podstawie obecności, aktywności na zajęciach, terminowego przygotowania i prezentacji projektu związanego z waloryzacją
----------------	--

dziedzictwa poprzemysłowego lub technicznego, bądź też aktywizacją tych zasobów na potrzeby turystyki.

Uwagi

Treści merytoryczne (wykaz tematów)

1. Rozmieszczenie, zróżnicowanie i waloryzacja terenów związanych z dziedzictwem przemysłowym i technicznym
2. Obszary poprzemysłowe i obiekty techniki w aspekcie rozwoju turystyki
3. Zróżnicowanie form zagospodarowanie turystycznego obszarów poprzemysłowych
4. Przykłady nowych form zagospodarowania turystycznego i ich oddziaływanie na otoczenie lokalne
5. Lokalne i regionalne strategie rozwoju turystyki na obszarach poprzemysłowych

Słowniczek (5-15 pojęć w języku angielskim)

Cultural heritage, industrial heritage, industrial tourism, tourism development, social economic development, local government

Wykaz literatury podstawowej

- Jędrusiak T., (2011). Turystyka kulturowa w obiektach poprzemysłowych – zagadnienia ogólne. Turystyka Kulturowa, 6, 17-35.
- Meyer B., Milewski D. (red.). (2009). Strategie rozwoju turystyki w regionie. Wydawnictwo PWN, Warszawa.
- Murzyn-Kupisz, M. (2012). Dziedzictwo kulturowe a rozwój lokalny. Zeszyty Naukowe/Uniwersytet Ekonomiczny w Krakowie. Seria Specjalna, Monografie, 221.

Wykaz literatury uzupełniającej

- Kronenberg, M. (2007). Turystyka dziedzictwa poprzemysłowego – próba sprecyzowania terminologii. [w:] T. Burzyński (red.). Dziedzictwo przemysłowe jako strategia rozwoju innowacyjnej gospodarki, 33-42.
- Kruczek, Z. (2019). Rola turystyki w zachowaniu dziedzictwa przemysłu naftowego w Polskich Karpatach. Turystyka Kulturowa, 3, 33-52.
- Nowakowska, A., Walczak, B. (2016). Dziedzictwo przemysłowe jako kapitał terytorialny. Przykład Łodzi. Gospodarka w Praktyce i Teorii, 45(4), 45-56.
- Panasiuk A., (2010). Marketing usług turystycznych, PWN, Warszawa.
- Panasiuk A., (2008). Ekonomia turystyki, PWN, Warszawa.
- Łazarek R., (2001). Ekonomia turystyki, Wyższa Szkoła Ekonomiczna w Warszawie, Warszawa.

Bilans godzinowy zgodny z CNPS (Całkowity Nakład Pracy Studenta)

liczba godzin w kontakcie z prowadzącymi	Wykład	
	Konwersatorium (ćwiczenia, laboratorium itd.)	15
	Pozostałe godziny kontaktu studenta z prowadzącym	5
	Lektura w ramach przygotowania do zajęć	15

liczba godzin pracy studenta bez kontaktu z prowadzącymi	Przygotowanie krótkiej pracy pisemnej lub referatu po zapoznaniu się z niezbędną literaturą przedmiotu	
	Przygotowanie projektu lub prezentacji na podany temat (praca w grupie)	15
	Przygotowanie do egzaminu/zaliczenia	
Ogółem bilans czasu pracy		50
Liczba punktów ECTS w zależności od przyjętego przelicznika		2